

ان المدح على كل شئ قديرا

طبع ماهماز

ابوالحسن

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

اَسْمَدَ لِلَّهِ الْكَرِيمِ الْوَلَّابُ - وَالصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ عَلَى مَنْ وَلَى فَصَلَخَطَابَ سِيِّدِنَا وَمَوْلَانَا حَمَدَشَا
 الْمَشْفُعَ يَوْمَ أَسْبَابِ عَلَى الْجَمِيلِ وَاحْجَابِ خَيْرِ الصَّحَابَ عَلَى سَارِرِ الْأَوْيَاءِ الْأَنْجَابَ بِالْعَدْبَنَدَه
 درگاه رب لار باب فقیر سید حسین حیدر حسینی قادری برکاتی مارہروی احلاه الله تعالیٰ حسن نما
 بخدمات اهل سلام خود را میدهد که تعظیم و تکریم همیشگی اصحاب جانب ساتھا رسول الله تعالیٰ علیہ و
 سلم از فرائض واجبات دین منتهی و کفسانه کرشان بخیر از لوازم شرع مسیں سچی پنل
 اصحاب کرام ثابت از احادیث سرور انام همکاری آیات کتاب مکا غریز العلام است اخبار
 مورخین که بنیا دسور اعتماد اند نقل بعض از روایت مجاہل و نقل کثر از روافض دیام است پس
 در طبلان آن چه کلام است مع ذکر پن بعض کسان با وجود آدعا را اعتماد نهیں بدل سنت و
 جماعت نسبت بعض اصحاب کرام سور عقیدت میدارند بلکه کل انتها انتها ف ایشت زبان
 می آزند بنار علیه فقیر خیر نخوبین رد دین رمحبت ایمانی استفانی دیرین هزار علامه
 اهل سنت خواسته وجواب در حاصل ساخته و برائی زیادتی فائدہ کمیع وطبع آن پرداخته عن
 بیحاء توفیق خیر بحق اهل سلام عنایت نماید و ثوابین از خیر فقیر عطا فرماید این این سال
 را بصیر العقیده قن باب میر المعرفۃ موسوم ساختم و امیدوار ناظرین ساره است که فقیر را

بد عارضی پادشاه نظری و حطام معاف فرایند سوال و ماقویتی الابالله العلی العظیم +
بموجبینه هب مختار جمهور محققین اهل سنت وجماحت علی الاطلاق حکم غیر محابینه خلافت
جناب مرتضوی صحیح است بانی و آخرت طلحه و حضرت زبیر و حضرت معاویه و حضرت عمر و بن العاص
رضی الله تعالی عنهم راعظیم و تکریم نمودن یعنی لفظ رضی الله عنهم وغیره کفتن لازم است یا بطبع
و تحقیر پادگردان و از طعن و تحقیر شان خروج از اهل سنت لازم نیست اید بانی +

ابحواب

بموجبینه مختار جمهور محققین اهل سنت چنانکه از کتب مخدوه حقائق و حدیث و اصول ثابت
است محابین حضرت جناب میر المؤمنین خاتم الانبياء الراشدین اکده فرقه بودند و در قتلہ فتاوی
هرگز کا فرنتوان گفت اما فرق در هر سه فرقی آنکه رو سانے محابین جنگ جل یعنی حضرت
طلحه و حضرت زبیر رضی الله عنہما که از عشره مبشره اند و حضرت ام المؤمنین کزر وجه محبوبه جناب
سبیله سلبین صدمع اند عرض اصلی شان هرگز از جدال و قتال بوده صرف اصلاح حال سلیمان
نم نظر بود که بکنگاه اتفاق جنگ ققاده و معذک هر سه صاحبان زان جمیع فرمودند
چنانکه بر دایا ت معتقد ثابت است پسان وجود یکه از خطائی اجتهادی که متوجه گشت تواب
است از کتابیین ام نمودند اما بالاجر چون رجوع فرمودند حال اتحاد اطلاق لفظ باعی نهم
تحقیقه صحیح است و رو سانی محابین جنگ عضیں یعنی حضرت معاویه و حضرت عمر بن العاص
رضی الله تعالی عنہما که هم از صحابه کرام بوده اند در اشتبهه اه اقتاده از خطأ خود را با اصرار
جنگ قتال با ابار نموده اند وابن گروه هر چیز قتال از اجتهاد اطلاق نموده است اما خطأ
شان و اجل لانکار بوده است و در اطلاق لفظ باعی برایشان اختلاف است اما صحیح
آن است که صحیح است و معذک تعلیم شان یعنی شرف محبت رسول الله صلی الله علیہ وسلم
بموجبینه هب عیب و اهل حنت لازم است چه شرعا این بناوت و خطأ که از خود نموده است از
فرق و عصیان نیست فرع عن اینکی اخطاء والمساین شاہد است و اخطاء عیا چرا که این اخطاء

مخفور و ایشان کو مخصوص نیشد اما در حطار ایشان مخدود بلکه با جو ران پسر سبایین حظا
بنان بدمی نمودن از تنظیم شان که اصحاب سول الله صلی اللہ علیہ وسلم آنده بازماندن خروج از
اہل سنت است ند هست اہل سنت همینقدر است که جناب پیر ارشاد فرموده اخوانها بعوایت
زیارت ازین طعن بر و شان طعن بر جناب مرتضوی است تفصیل ابن مسلم در احیا العلوم
و بیواقیت و شرح فتح الکربلا و مرقاۃ شرح مشکوکه شریف و مجمع البخار و صواعف محمد و شفیع
قاضی عیا غزو عیارا باید دید و اپنچه در بعض کتب بناظر شیعه و سعی که متاخرین بنابر روایات
تاریخیه الفاطمیه مجمله طبع رسایم و تترل و بجوز و تحمل میتوانند برخلاف تصریحات عقائد سلف
داراعتقاد بران توان نهادند هب مختار چهور مخفیتین از حضرت صوفیه و محمد ثریف فقهاء و
منتکلیین همین است پس انکار آن ضلال بین است درین مقام بعض قول ائمه دین باختصار
تعلیم نموده می آید امام عسقلانی در تقریب تهذیب فرموده معویه ابن حم در تقریب است
حضر ابن حرب این میله بن عبد الشمشیر این عبد مناف الاموی ابوسفیان صحابی شهیر اسلام عام
الفقه وفات سنته شنبین و نلا شنبین انتہی علامہ زرفانی در شرح مواهب رذیلان ذکر کاتبین آنحضرت
صلی اللہ علیہ وسلم در بیان حال ابوسفیان فرموده اسلام فی الفتح و کان من مؤلفه ثم حسن
اسلامه و روی عن النبي ﷺ و مسلم و عنه ابنة معاویة و ابن عباس اخر منه ^{۱۲}

ابی سفیان صخر این حجج بیین امیته الاموی ابو عبد الرحمن اخیلیفه صحابی اسلام قبل افتخار و کتب
الموحی و مات فی رجب سنه شنبین و قد فارب نتابین انتہی امام نجاشی علیه الرحمۃ در صحیح خود
آورده عن این بنی ملیکه قال او تر معاویة رضی اللہ عنہ بعد العشار برکعته و عنده مولی لابن
عباس فی قیام این بنی معاویة قفال می این بعده عذفانه قد صحیب سول الله صلیم و در روایت دیگر اورد
قال اسی این بنی ملکه سنه قیامی سعد است پس ازین و ایت ضیحه نجاشی علیهم بوجب برثا د حضرت
ابن عباس فی این تعالی مصہ صحابی و قیس بودن حضرت معاویة و انکار بر اغراض بر و شان
نابت است امام حنفی الاسلام محمد غزالی قد من سره که امام علامہ نجاشی بر و شان نذر کتابه ^{الحمد لله}

ذلكن لا يغفون باليقين : غيرهم كما ذكره اجفال المجلاني في شرح جميع الاجماع قبل رواياتهم وشهادتهم
 ولو وقعت كبيرة من بضمهم فهم حملوا مام لا ولان لم يدفعنا أنوشن انتهى وفي زر زرقاني شغلت حديث
 جابر مام حسين عليه السلام وحضرت معاوية فرموده وفيها انه لم يخرج احد من الطائفتين في
 تلك الفتنة بقول اعمل عن الاسلام اذا حدثنا مصطفى الاخرى محدثه وكل من هنما مجوزاته
 علام قسطلاني در شرح صحيح بخارى شرطيه در باب علل ما في النبوة بديل حدیث وجعل الله بصيره
 في حين من المسلمين فرموده اطائفتين طائفه معاوية بن سفيان في طائفة احسن وكانت اربعين
 الفا بایعوه على الموت وكان احسن احتج اناس بهنالا مرقد عاصه ورعده الى ترك الملك تخفته
 فيما عند العده ولم يكن كله لحنة ولا لعلة وقوله من المسلمين بليل على انه لم يخرج احد من الطائفتين
 في تلك الفتنة من قول فعل عن الاسلام اذا حدثني طائفتين مصطفى و الاخرى محدثه فاجوز
 انتهى ملاعى فارسى در جلد ثانى مرقاة شرح مشتورة در باب مناقب صحابه بديل شرح حدیث
 عن النبي صلى الله عليه وسلم انه قال معاوية اللهم اجلمه ما دعا ومهديها به وابده به رواه الترمذى
 فرموده لا زباب بن دعا والنبي صل الله عليه وسلم مستجاب فعن كان هذا جائز كييف نربات
 في خته الى آخره وفي زر زرقاني مرقاة در بيان بفضل اصحابه كرام برزير الشبان فرموده ومن
 لم قبل لابن المبارك بهما افضل معاوية وعمرو بن عبد العزير فقال العبار الدي دخل في الصدقة
 معاوية در مع النبي صل الله عليه وسلم خبر من مثل عمر بن عبد العزير مكتبه انه امره انتهى در بحث المذاهب
 كفته اجمع اهل السنة واصحاحه على وجوب تعظيم الصحابة والتف عن ذكرهم الا بغير لحمة در دليل دلائل
 والحادي ثنا في فضائهم وفضائهم ووجوب اكثف عن اهضم فهم عموماً اخوه وبعض ذاريات احاديث
 فضل عمر اصحابه فرموده وانقله در باب شيره بعدهم كم هو ته وعمرو بن العاص فهم شهرو وغيرهم
 شئ السعال عنهم بغض عنه ولا يسع اذ فضل صحبتهم عن النبي عمله عليه وسلم فطهي وانضل فطمني
 فلما زر الحرم القطعى وبعضاً فقد قال النبي صل الله عليه وسلم اذا ذكر اصحابي فاما كوا داما بحسبه كل
 من سمع شيئاً من ذكره فليس بغيره لا ينسب الى اصحابهم مجرداً دينه في كل ما حكم صحيحاً

ان يجتئ عنة حتى يصحر عنده بستنته الى احمد بهم فخنيز الواجب بن ملقيس لهم احسن اذناء ويلات اصحاب
 المخرج اذهم اهل ذلك ما وفع بينهم من المنازعات والمحاربات فعد محامل وذناء ويلات اخر
 وبعد نقل اقوال ائمه دين وردة قتل خضران محوية رثام كييف في ايام على ضيق الدفعه خليفة وانا كان
 خليفة حق واما حم صدق بعد على ضيق الدفعه عند تسلیم احسن ضيق الدفعه امرا خلافه وان
 بهه ائسلیم لم كييف اضطرارا يابل اختياريا وان لم يتحقق الشيء في الطعن لا يتلاج راسب اللعن في
 فيه مطعون طاعون في نفسه وبينه اخر علامه محمد طا هر محمد ش عليه لرجمة درجت التجارف فرموده الهدایة
 اما مجرد الدلاله اذاله لالة الموصلة الى البغة فعلى لاول كان عبده يا نكبيلا الله لأن رب دلائيمون
 عبدي يا وقوله واهده بهم لان اذمي فاز بدلوله قد لا تيجه احد على الثاني كان عبده يا تاكيد او ابره
 تكميل لا ازنيا بدن عا ابنى حصلى الله عليه وسلم متوجه فمن كان به احازه فكيف يرتاب في حبه
 في العراض مبن تجارت في محاوية الى آخره علامه بن جبروكى درصواعق محرقة فرموده ومن اتفقا
 اهل سننه واجماعه ان جرى بين علوي ومحاويه ثم من احرب فلم كييف لمنازعاته محاوية رضي عماره في
 اخلافه للجماع على حقهها على رضيهم قدره عمان خاليهم كانوا معاوية ابي ابيه لما جب بسبيله بن معاويه
 ومن سجه طلبوا من تسلیم قدر عمان خاليهم كانوا معاوية ابي ابيه لما منشأه ان تسلیمهم
 اليه على لغور مع كثرة عثارهم بودي الى اصراره تزل في امرا خلافه الى آخره وهر صواعق
 فرموده ومن اتفقا داهم سننه واجماعه الصينا ان معاويه ترطم كييف في ايام على رضي خليفة
 وغايتها اجتها ده انه كان له اجر واحد واما على رضيكان له اجران اجر على اجهتها ده واجر
 على اصابة بل عشرة اجر اخر وهر صواعق در ذيل حدیث صحيح بنجرانى كدر باب فضل
 جانب ما هم عليه السلام وارد است ان النبي يدا سيد واحل الله صريح بين فئتين علمسين
 من المسلمين حدیث بعد بيان وقوع صلح فرموده فكان ترجيبيه الله عليه وسلم لوقوع الاصلاح
 بين الفئتين من المسلمين فوج دلاله اى دلاله على صحته ما فعله احسن عليه السلام وعلى ذم محارفه على
 ان تلك لغوارد الشرعية وهي صحة خلافة معاوية ونفر قد فيها اسرار بالتفصيۃ اخلافه مترتبة على

ذاك صحيح فاتح تبوت اخلاقة لمعاودة زرم من حنيذ وان بعد ذلك خليفة حق واما مصدق كييف
 وقد اخرج الترمذى وجدة عن مجاهد الرحمن بن أبي عبيدة اصحابى عن النبي صلى الله عليه وسلم ان قال
 معاویة اللهم اجعله ما دبى بهد يا وآخوه احمد في مسنده عن العباس ابن بريه سمعت رسول الله
 صلى الله عليه وسلم يقول لهم علم معاویة الكتاب في الخداب فما دعاء النبي صلى الله
 عليه وسلم في الحديث الاول بان النبي يجده ما دبى بهد يا الحديث حسن فهو صالح في فضل
 معاویة وانه لازم تلقيه بذلك بحروفها علمت انهما كانتا مبنية على اجهتها ولأن المخهيد اذا
 اخطأه لا يلام عليه لاذم بليغه بسبب ذلك لأن مخدور ولو لا كتب له اجر ومحابيل بفضل الله الصالحة
 الدعاء في الحديث الثاني ولا يكاد دعاء صلى الله عليه وسلم مستجاب فعلمنا منه انه لا يخفى
 على معاویة فما فعل بل لا يجري ما تقرر وقد سمع النبي صلى الله عليه وسلم من فضل على بعده
 حرمة الاسلام وانهم في بيان حده سواء فلافقه ولا يتعذر بحق اصحابها لما قرناه وفترة معاویة
 وان كانت باعية لكنه بحق اخره وهم رصواعق فرسوده واما ما يستحب بعض المستدينه
 من سبب لغيبة فله فيه اسوة اى اسوة باشخاص عثما في اكثر الصحابة فلا ينفي ذلك لا يقول
 عليه فان لم يتصدر الامر قبح محبقار جهل رفاهتهم اللهم اقبح اللعنة واستبدلنا في اقام حلبي وهم
 من بروف اهل السنة ما وضح الدليل والبرهان الى اخره حلامه ابن جاهم درساته فرسوده و
 وما خرى بين معاویة وعلى رزمه كان مبنيا على اجهتها ولامناظرها من معاویة اذ طعن على رفع
 اذن سليم قلة عثمان مع كثرة عشارتهم واحتلاطهم بالعسكر نبودي اى اضطراب مر الامامة بخصوص
 في بداتها في انتاجها صوب لي ان تتحققوا لم يكون منه وليقطعهم فان بعضهم غرغم على اخراج
 على وقتله لمانا دمى يوم اجمل بان يخرج عنه قلة عثمان عليه ما نقل في القصة من كلام الاستاذ
 ان صاح والله حلم در شرح عثمان سعى در بیان حضرت على رزمه نوشته وما وقع من اخالفات المحارب
 لم يكن من نراع في خلافته بل عن جهار على اجهتها الى آخره علامه جباري در حاشيه فرسوده
 قوله عن خمار في الاجتها وفان معاویة وآخرها به خواعن طاغه مرح اخرا فهم باذن افضل

از مائة و آن لاحق بالامانه بتبهنه هی ترک لقصاص عن قتل عثمان صنی اللہ عنہ الی آخره ملائل
 فارسی در شرح فقه اکبر فرموده ولا تذكر الصحابة الا يخسریني وان ضد من بعضهم بعض ما في صورة
 شرفانه ما كان عن جهنا و لم يكن على وجہ فناد من ضرار و عناد بل كان رجوعهم عنہ الی خیر ما دعا
 علی حسن النظر بهم بقوله عليه السلام خیر الفرون فرنی وبقوله عليه السلام اذا ذكر اصحابی فاسکوا
 ولذا ذهب جیور العمار الی ان الصحابة كلهم عدوی قبل فتنہ عثمان رض و علی رض و کذا بعد ما ولقوله
 عليه السلام اصحابی کا لنجوہ با نہم اقتبیم اہتندیم رواه الدارمی وابن عدی وغیرہ با قال ابن
 قیس العید عقبیۃ ما نقل فیما سمعتم و اختلفوا فیہ فمیں ما ہو باطل و کذب فلامینت ایہ ما كان
 صحیح اولناه تا ویلا حسنا لار لفتنا علیہم من اسد سابق و ما نقل من لکلام اللاحق محتمل للتاویل
 و افسکوک الموهوم ولا تبطل المحقق والعلوم الی آخره و نیز در شرح فقه اکبر فرموده واما واقع من
 استیاع جماعتہ من الصحابة ھن الفرة علی رض و اخرج معہ الی المحاربۃ و من محاربہ طائفہ منہ
 کما فی حرب محل وصفیف فلایل علی عدم صحت خلافہ ولا علی تضییل فیل فی و لا یعنیه اذلم کین ذ
 عن نزاع فی حقیقتہ اما زہبی کان عن جهنا فی اجهتها دھم جیش انکرو اعلیہ ترک القوی من قتلہ
 عثمان رض و المخطف فی لاجهنا و دلایلہ و لا یپھل ولا یپسق علی ما عليه الاعتماد الی آخره وهم در شرح فقه اکبر
 فرموده وقد کان ام طلحہ والزیر جهار وغیرہما فعل ما فعل عن اجهتها و وکان من ایل لاجهنا و عطای
 الدلائل توجب لقصاص علی قتل العد و استیصال شان من فضی وهم امام المسییین بالراقة
 علی وجہ الفساد فاما الوقوف علی بحاق ایل الفاسد بالیجھو فی حق ایل الموانحة
 فهو علم خنی فی ازبه علی رض کما ورد عن النبي صلی الله علیہ وسلم انه قال له انک تقاتل علی الشاول
 لکی تقاتل علی الشیریل و قد ند ما علی ما فعل و کذا عائشہ رضی اللہ عنہما مدحست علی ما فعلت و کی
 بسکی خنی تسل خار ما ثم کان محاویۃ رضی اللہ عنہ مخطما الی اذ نصل ما فعل عن ایل فلم یصری
 فاسقا و اختلفت ایل السنۃ و ایجھا عتہ فی تسمیته باعیا فمیں من امتنع من فی کاش الصیحہ قول من
 اطلق بقوله عليه السلام لسرا لغبک لغثہ ایل غبیۃ الی آخره غیر عد ای حق محدث دھوے

علیه رحمتہ ذکریل الایان فرموده و ملک عمن دیگر باستیا بنه الاجمیر و شن هی است و جامعت
 هاست که صحا ہر رسول و اجر انجیر با ذکریند و لحن و سبی شتم و اقراض و انکار پر الشبان نکنند
 و با ایشان براہ مسرو ادب نزد ارجمند نگاه مده است صحبت آنحضرت صلی اللہ علیہ وسلم
 و در وضایل و مناقب ایشان در آیات و احادیث عموماً ان قال و ازانچه از صحنه
 از ایشان مشاجرات و محاربات و تفعیله در حفظ حقوق الهیت بنوی و رعایت ادب ایشان
 نقل کنند بعد از تسلیم صحوت آن اخبار ازان غما عن و رزند و تغافل کنند و گفته ناگفته و شنبه
 ناشنبه و انکار ندری که صحبت ایشان یا پیغمبر صلی اللہ علیہ وسلم نفی است و تعلیم ائمہ دیگر
 عذر و طلاق پیغمبر معارض نگرد و لعنین نظر متوجه نگردد و با احتمال سرحد دارالسلام و سخنه با
 محادیه و عکوه و عبن معاصر مغیرین شجاعه و اشباہ و امثال ایشان هست هر کو براہ اتباع مشایخ
 سنت و جامعت او دگوک زبان را زسب و لعن ایشان بہبند و و اگرچه صحبت تصور بیفتد
 امور که قد رشتر کردا زان بسرحد تو از رسیده هست باطن را کرد و رفت و خاطر را خشی دست
 و هر با وجود اسلام هست در اعراض و گفای ایشان است در آثار آدمه هست که در غزوہ چھپین
 شکسته از جانب حضرت معاویہ پیغمبر ایشان و نزد حضرت امیر ایشان و سید ائمہ و مسلمان
 بحال و می تهمم اور دو گفت سجان احمد بن سید ائمہ و مسلمان بدو مسلمان بجهت دیجیت که آخر
 حال و چھپین شده حضرت امیر و لایت پناه فرموده چه کوئی که و می هنوز مسلمان است
 و با احتمال سبیل لحن ایشان اگر مخالف دیل قطعی باشد که فرموده باشد که فرموده
 رضی اللہ تعالیٰ عنہا پذرا حاذ اسد من لک کچھ طہارت ذیل و می از این بصوص قران ثابت
 است والابعد است و فرق بود انتہی و ہم ذکریل الایان فرموده وبعد از وی علی مرضی خ
 خود تجویی دیگر کرم اللہ وجہ با جماعت اهل حل و عخذ خلیص برحق و امام مطلق سند و زراعی
 و خلافی که از مخالفان دزد مان خلافت و می بوجواد آمدند و راستخفا خلافت و حقیقت
 بوجواد مکمل شنا آن یعنی و خروج و خطا در احتمال که تخلی عقوبت قاتلان عثمان غیره باشد بود

هر معاویه و عائمه رهبران این مدنده که زود معموت باید گردی علی نه و صحابه دیگر بتا جیران
 رفته است این علامه جمال الدین محمدث در وضمه الاحاجی سیرالنبی والمال والصحابه فرموده
 پوشیده ننماد که مخالفت و مخاصمت که میان بعضی از صحابه و قفع شده نزد اهل سنت و جماعت
 محمول براین است که عن احتجاجها دبود لاعن نفسانیه و همه نهاده قابل تاویلات و محامل صحیح است دیر
 تقدیر شده که بعضی از محل قویم و تاویلی مستقیم نباشد گوییم این مخالفات و مخاصمات منقوص
 از بیان بطریق اخبار اما دو اکثر نهاد اصناف و جائزه الکذب است و صلاحیت معاوضه
 آیات قرآنی و احادیث صحیح مسحوره ندارد پس سراواران است که سبب اخبار جما
 بجهود اصحاب بیان نیویه تاکه آن طبع بجارت است یوم نیقوم احباب نایند تا بحال است
 و سنته با خبار جائزه الکذب لازم نیاید و از تهدیدات و عجیبات که از صاحب شرع ثبت
 پیوسته پروردیده باشد این علامه بفضل تورتی در مقدمه فی المستقد در بیان توقيع صحابه کرام
 فرموده و انجیله چشم دین عموم مسلمانان است آنست که بنظر تعظیم بیان نگزید و بیچ حان با
 طبع در ایشان دراز نکنند که رسول صلی الله علیه وسلم است رانین فتنه تحذیر کرده است
 و گفته از خدا پرسید در حق اصحاب من سبز من ایشان را نشان نکنند و بیچ حان با
 جان محمد است صلی الله علیه وسلم که اگر یکی از شما مثل کوه اندز رخچ گندیعنی در راه خداییک
 مدحع ای که بکی از پیشان رخچ کرده باشد ترسد و به نیمه آن صلی الله علیه وسلم ای اندز
 غرض افاده نی فضل محمد صلی الله علیه وسلم نبده لونمغت احمد کم مثل احمد ذهبا ما اد ک حدم
 ولا نضیفه و شیعه ای ز طریق یهوا و تھب مردم را نویل کن که خصومت ایشان مابخشی از صاح
 رسول صلی الله علیه وسلم از بیرون است چه ایشان بعد از رسول صلی الله علیه وسلم سرت گردید
 و با یکدیگر نازعت گردیدن ای جامی رسید که خونهای ریخته شد و این مسلمان که بین فتنه نابتلا
 کشیده است اهل باید که بداند که از ایشان آدمیان بودند ملایکه ایشان که مسلمانند بلکه
 خطا بر ایشان نداشده ایشان را بترف صحت پنیزه بحدی الله علیه وسلم کرامی

گرده بودیل بیله از ایشان چون درسته ای افتاده مصروفی فرود باختن گردیده بیان
 که ند هبایل حق آنست که نبده بگناه کاف نشود و دلیل آن بعد ازین گفته شود و چون کل فر
 نشود ضرورت تو من باشد و سب فراق اهل بیان روانیست فکیف اصحاب که بازیخانے
 بر علوم ایشان شناگفته است و رسول صلی اللہ علیہ وسلم بحقیقت و حرمت ایشان حیث فرموده
 و از دفیقہ در ایشان ز جملیج کرد و گفته که از اصحاب من چیزی پیدا نشود که ذکر آن نیکو نباشد
 شما بدان ایشان را بدمی یاد نمی کنید که حق تعاویه ببرکت صحبت من آنها را از ایشان را گزرازند
 و در دین باب حادیت بسیار است الی آخره امام غزالی علیہ الرحمۃ در کمیا ای ساعت در
 بیان پیدا کردن اعتقاد فرموده پس با خبر ہمہ رسول اصلی اللہ علیہ وسلم خلق فرشتاد و نبوت
 وی بدرجہ کمال رسانید که مسیح زیارت را بآیان راه بپود و باین سهت او را خاتم انبیاء کرد که الجد
 ازوی ہیچ پیغمبر نباشد و ہمہ خلق را ز جن دنس نهتاجت او فرمود و اور اہمہ سید پیغمبران گردان
 عیاران و اصحاب و راه پیغمبرین باران و اصحاب دیگر پیغامبران کرد صلوٰة اللہ علیہم اجمعین
 و پیغمبر کمیا ای ساعت در باب پیدا کردن احوال مردمان فرمود و عمر عبد الخزیر میگو پیدا رسول
 صلی اللہ علیہ وسلم را بخواهی پیدم یا ابو بکر و عمر ششته چون با ایشان ششم ناسخاً حلی و معاد و پیر نہ
 رایا در دندو در خانه فرشتادند و در پستاند در وقت علی سفر را پیدم که پیرون آمد و گفت قصنه
 ل در باب لکھجہ که حق هر آنها ند پیش و دمی ساعویه نم بیرون آمد و گفت غفرانی در باب
 هر این پیغمبر عفو کردند و بیا هر زید نداشی آخره با اجمله حضرت معاویہ رضی اللہ عنہ در اخبار نخاوت
 اگرچہ خطاب نمودند اما مقصود مخد و راند و بمحبیتی هب جمهور اهل سنت بوجه بودن آن خطا
 از اخیه ادما جوراند و اکثر فضح و حکایات سورجین باطل وزوراند و بر تقدیر تسلیم طهور آن
 چه امور بجا نظر ف صحبت حضور سرور عالم صلی اللہ علیہ وسلم حسب عدد انبیاء مکرم
 خطیبات اصحاب کرام مخفو را مدعا کرد اگر کسی شنید که در تخطیه اثنا عشر پیغمبر در سوال ز طرف
 رفضه و جواب ایلست نوشتند اند اینم سراسر کچه چون اور اباعنی و تخلیب پیدا ند لیکن العرب ایسکندا

چو این نگه نزد اهلست ملکب کیم و مالعت جائز بسته با خصوص آن شخص باعی هم
 هر کسب بایرو است او را چرا عن نمایند ای آخره پس فرامین شده آنکه طرز بیان در ذی بحث
 نخست این اعشار که با قدر مخالف است همه تینی بر تجزیل است و زقطع نظر از مخالفت جمیع
 مخالفت خواهد شد با قول از اته اخنا مایف والدماد شان که خود در نخست تعریف آن
 فرموده اند و عبارت سنت کورا یکد اما آنکه معاویه مجتبه فحشی معد و بولکس از اینهاست
 که متسکب بود بشیوه هر چند دلیل دیگر در میزان شرع ارجح نزد ازان برآمد اند اینچه در فحشه
 اهل محل تقریر کرد هایکه ای آخره و بیرون مخالف است بارشاد شیخ نرسندی صاحب شیخ اذکه
 صاحب شیخ که در مکتوپ تصریح آن نموده اند عبارت مکتوب دویست و پنجاه و یکم جلد اول از
 مکتوپ این شیخ محمد د صالح بیرون تخریج آنست ندانند که اصحاب پیغمبر علیهم السلام و الصلا
 همچه نزد کاندو چه را بزرگی باد باید کرد خطیب ز انس و ابنته میکند که رسول الله صلی الله
 علیه وسلم فرموده ان لست اخترانی و اختارانی اصحابی با اختارانی منهم اصحاب راوی انصارا
 فمن حفظتني فبیهم حفظ اللہ و من ذانی فیهم اذاء اللہ طبرانی از این علی بن سفر راویه کند که رسول
 صلی الله علیه وسلم فرموده من است اصحابی فلیکه لعنة اللہ و الملائکة و ان اناس جمیعه ای
 عذری از عالیه راویه کند ضلالت دعاے عنه که رسول فرموده علیه علی الله الصلوة و السلام
 ان اشاره ای اجر اعم علی اصحابی و منازعات و محاربات که در میان ایشان اقتحم شده
 است بر محامل نیک صرف پاید کرد و از همو اتحصب و در باید داشت زیرا که آن مخالفات
 پنی بر جهاد و قتال بوده نه بر هوا و هوس چنانکه جهود را هست بدانند اما باید داشت که
 محاربان حضرت امیر کریم اللہ وجده بخطابوده اند و حق بجانب حضرت امیر بود ولیکن چون
 انجطا خطاب ایجاد دیست از ملامت دور بسته و از موافقه مرفوع چنانکه شایح موافق
 از آمدی نقل میکند که واقعات جمل وصفیین زردی ایجاد بود شیخ ابو شکر سلمی در تهیید
 رقصیع کرد و که اهلست وجاعت بدانند که معاویه نهایی از اصحاب کعبه او بودند بخطاب

بز خطا بر بود خطا ایشان خطا اجتہاد می بود و نیچ این حجر در صواعق گفته که منارت معاویه
 با ابیر علیه السلام از روی اجتہاد بوده و این قول را از مقیدات اهل سنت فرموده و اینچه
 شارح موافق گفته بسیاری از اصحاب برابر است که آن منازعات از روی اجتہاد بوده مراو
 از اصحاب کرامگر و ادانته باشد اهانت جخلاف حاکم اند چنانکه گذشت و کتب
 اتفاق مسخونه با اخشار الاجتہادی کما سیخ به الام الرزائل و اتفاقی ابویکبر و عیمرها پس
 تفیق و قصیل در حق محاربان حضرت ابیر جابر بن اسد قال اتفاقی ای الشفاف قال الملاک
 رضی اللہ تعالیٰ عنہم من شتم احداً من اصحاب النبی صلی اللہ تعالیٰ علیہ الہ وسلم ابا اکبر و عمر و خدیج
 او معویه او حمرو بن العاص صنی اللہ عنہم فان قال کانوا على صلال و کفر قتل و ان شتمهم بغیر دلایل
 من نامه ناس فکل نکار نشد بید افلایکوں محاربو اعلیٰ کفره کما شتم القلة من لا فعته ولا
 قفعه کما زعم البعض و نسبة شارح المواقف الی کثیر من اصحاب که یکی و قد کانت الصدیقه و
 طلحه والزیر و کثیر من اصحاب لکرام منہم وقد قتل الطلحه والزیر فی قبال بجل فیل خروج معاویه
 مع شمشیر الفا من اتفصلی توفیقیهم حال اجتہاد علیه المسلم الا ان کیوں فی قلبہ مرض فی باطنہ خبث
 و انجده در عبارت بعضی از فقہاء فقط جور در حق معاویه واقع شده است و گفته کان معویه
 اما ابیر امرا از جو عدم حقیقت خلافت او در زمان خلافت حضرت ابیر خواهد بود و جور
 که مانش فسق است و خلافت نتا اقوال مهنت موافق باشد مع دلایل رباب است
 از ایشان لفظ مهه خلاف مقصود اجتنابی نایند وزیریا ده بز خطا تجویز نمیکن کیف کیوں جایزو
 صح انه کان اما اعاده لای حقوق اللہ سبحانه و حقوق المسالمین فی الصواعق و خدمت
 مولانا عبد الرحمن بجامی که خطا منکر گفته است نیز زیادتی کردہ است بز خطا، هر چیز پر ادله کند
 خطا است و انجده بعد از گفته است که اگر اوست جویی لعنت است انجه نیز نامناسب است چه جایز دید
 و چه محل اشتباه اگر این سخن رباب نیز بدمی گفت گنجائشو اشت اما در رباره حضرت معاویه
 گفتن شتات است دار در احمد و سیوط بسیار ثقات امده که حضرت پیغمبر علیہ الصدّوّه وسلام در حق معویه

دعا اگر دره اند و قرموده اند اللهم علمه الکنایا بی الحکم ای حساب فلکی الغدای پی جامی دلیل بر رود عاقر مروده اند اللهم
اجعله مادیا و چهیدیا و دعا آنحضرت مقبول خطا پیر این سخن اند مولانا برسیل سهود نیان سر زیده باشد
وابخشان مولانا در همان بیان نیات فصیح با اسم ناکر دو گفته است آن صحابی دیگر این عبارت پیر از ناحیه
و می خبر میدید پیر یعنی لائلا خدنا این نیتنا او اخطانا و انجپا ز امام شیعی در ذم محویه نقل کرد اند و
اور از فسق تمیم بالاگز را نیده اند بثبوت نه پیوسته است امام عظیم که از تلامیذ ادست بر تقدیر
صدق آن اد احق بود باین نقل و امام مالک که از تابعین است و معاصر او واعلم علماء عدیه مشاهده
موعید و عمر و بن المعاصر ابی القتله حکم کرد هست چنانچه بالاگز نشست اگر او متوجه شدم می بود در جراحت اجل
شانکم و میگردید معلوم شد که شتم او را هر کجا پرداخته حکم نقل شانکم او کرد اینها شتم او را در دند
ای بی بکر و عمر و حمنا این ساخته است چنانکه بالاگز نشست پس منیه سخن ذم و کنون شن اشدا می برا در محویه هما
در زیعائد نیست نصفی از اصحاب کرام کم و بیش در زیعائد نیمی شرکیه ند پر محاربان اینجا بایم
علیله سلام اگر لفڑه یا شقہ باشد اخته از شطر دین برخیزد که از راه پیلیغ اینسان می رسیده است
و تجویز نکند ایمیمه زا مکر زنی بیهی که مقصود شناسی طال دین است ای برا در فشار آثاره این فتنه قتل
حضرت عثمان رضی اللہ تعالیٰ و طلاقی صاص نمودن از فکه و طلحه و زبیر که اول از زیدیه برداشت
بواسطه ناجیر قصاصین آمدند و حضرت صدیقه نبیر باین دلایل موافق نمودند و جنگ جمل
که در انجا نیزه اند هزار مردم تقبیل رسیدند و طلحه و زبیر که از عشره بشره اند نیزه نقل رسیدند بواسطه تا
قصاص خضر عثمان بعده بعد از آن محاویه از شام هر چون مرد های باین شرکیه هجگ صیغه نمی خواهند
غزالی تصریح کرده که آن منازع است امر خلافت نبوه بلکه در اینجا اقصاص رسیده خلافت حضر امیر بدشیخ
این چه زیر اینچه از معتقدات هاست که شیخ ابو شکور سالمی از اکابر علماء حنفیه است
که منازع است همچویه یا حضرت امیر علیه السلام در امر خلافت بود که پیغمبر علیه علی ای الصدقه والنتیمات حجت
را فرموده بودند اذ ملکت انس فاروق بجه از انجا سه عویه ملح خلافت پیدا شده بود اما ملح بود درین احیا
و حضرت امیر محتج زرگره وقت خلیفت ولعد از زمان حضرت امیر بزرگه دلخواه در میان این دلویل است

که نشان از عت قدر بود که تا خیر قصاص اصلی شد بعد از آن طعم خلافت پیر پسر که اگر داده باشد بهتر قدر یار چهار
 در محل خود واقع شده است اگر مخطه هست بکدر جمهورت و حجت را در درجه بلکه ده درجه آبرادر طبق اسلام درین
 موطئ سکونت از ذکر مناجات صحاب پیغمبر است علیه السلام واعرض از ذکر منارات نیسان پیغمبر
 الصلوة والسلام وایاکم و ما شجربیں احجا و پیر فرموده صلی اللہ علی آل الصلوۃ والسلام اذا ذکر اصحابی فاسکو وغیر
 فرموده علیہ الصلوة والسلام المدحه فی اصحابی السالمه فی اصحابی لا تتجزء وهم عرضیسی پیر پسر از خدا
 جل و علی در حق اصحاب من پس پر ترسید از خد جلو و خلا در حق ایسان نیسان از نیسان نیسان نیسان
 و هم منقول اعن عروین عبید لحریر یا یعنی اندک ماده هر کس عن هم ایضا فلان هم هر کس عن هم است
 میشود که خطا ایسان از هم سر برای این خطا ایسان خیلی دارد و خیلی از ذکر خیر ایسان نیسان یاد کرد
 از زمرة فقہ است توقف لعنت او بنابر اصل متقر اهل سنت است که شخص معین اگر حکم کافر باشد ترجیح
 لعنت نکرده اند مگر آنکه سفیین معلوم کنند که حکم او بر کفر بوده کافی هب بجهنمی و اهرانه آنکه و شایان لعنت
 نیست ای اندیزیع ذوق اسد و رسوله یعنی الدینیا والآخره بدیند که درین زمان عین بن اکثر هر دو م
 امامت را پیش رو اشته بیهوده سخن از خلافت و مخالفت اصحاب کے اهم علمیه الرضوان نصب عین ساخت
 اند و تقدیم جمیل ربات بایخ و مرد و اهل بیعت اصحاب کے ام رانیکا پیغمبر و امور زمانها سپاهیا
 ایسان نیشن پیغمبر و پیغمبر و نیما از انجیل معلوم داشت و تقدیم کن ایضا اور در بد وستان هر چیز
 قال علیه علیه آن الصحوة والسلام اذ اظهرت الحضرت ایضا و قال لم يبع و سبت اصحاب فلیبيظه العالم علیه
 فمن لم يفعل فك فعلیه لعنت الله والملائكة والناس اجمعین لاصنیل الله حرفها ولا عدلا و هم درین یکنون عقبیه
 پسرانی یک که مدار اعتماد بمن خیچه معتقد ایضا نیست هست و از ند و خنانی بید و خمر را در گروش نیبارند در کار
 را بر افسانه ای در نوع ساختن خود را اضیائعا کرد نیست تقدیم فرقه ناجیه ضروریست نیما امید نجات
 پس ایضا و بدو نه خرط القتا و اسلام علیکم و علی سائر من اتبع الہمہ می والترم متابعته المصطفی
 علیه و علیی را الصفا و اسلام آنها یعنی ایضا که نیما
 ایضا که نیما ایضا که نیما ایضا که نیما ایضا که نیما ایضا که نیما ایضا که نیما ایضا که نیما ایضا که نیما

از مردم این همه بحث نسبت به مخاریین جنگ حمل و جنگ صعیین بوده که روساران از اکابر صحابه
 گرام بودند اما مخاریین جنگ نهروان که ایشان بقول محققین از صحابه گرام ولائق اجتنمها ذمہ داده
 و با وجود بودن پیش از محل استبهاه از شکر خناب منتصوی جدا شده عمد احکام تکفیر خناب
 منتصوی خواه مخواه نمودند پس بلای شیوه فناق اندیکین در کفرشان اختلاف است اما راجح
 عدم کفرشان است چه خناب میر المؤمنین حسب وایات صحیح انکار از تکفیر قرمو و اند
 جنا نجیب امام قسطلاني در ارشاد اساري شرح صحیح مخاری و امام نووی در شرح صحیح
 و ملا حلی فاری در فرقه شرح مشکوته و این هم امام در فتح القدير و دیگر علماء در دیگر تسبیحات
 آن نموده اند بخیال طویل عبارات کتب قبل ذکرده شد من شناس احوالات عیسی افليس روح الیه
 بكتبه الفقیر اخیر محباب رسول عبد القادر را بن مولانا فضل لرسول الحنفی القادری البدیوی
 کان العبد لہما اجواب صحیح نورا حمد احباب من احباب صحیح اجواب محمد مراج الحق عینی عنہ
 ما صرراه المحبیت فهم خرون بالصواب محمد فضیح الدین قادری
 حاد الحنف و زین القاطل ایں بحال کان رہو قار اصحاب الحبیب
 منقہ العبد المعنی فقیر محمد بھیان الدین احمد قادری

اجواب صحیح اجواب صحیح
 محمد فضل الحبیب القادری محمد سید الدین احمد

یہ رسالہ تصحیح المحتدہ و امیر الموحید در جواب قول مسیحہ حسین جیز را کرن بدایون تصنیف
 کرده است و برائی کے اہلست در مطلع مابتدا ہند میرہ بہہ تایخ دار پیشہ طبع کر دئے